

Sygn. akt III AUa 1071/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Małgorzata Pasek
	sędzia Elżbieta Czaja sędzia (del.) Danuta Dadej-Więsyk (spr.)
Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2021 r. w Lublinie

sprawy I. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji I. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu

z dnia 30 września 2020 r. sygn. akt VI U 717/19

oddala apelację.

Danuta Dadej-Więsyk Małgorzata Pasek Elżbieta Czaja

III AUa 1071/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił I. S. (1) przyznania prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu podniesiono, iż zaskarżona decyzja została wydana wobec niespełnienia przez wnioskodawcę ustawowych przesłanek warunkujących przyznanie prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, w związku z tym, że nie wykonywał on prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a także nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Nie uznano do pracy w warunkach szczególnych okresu od 23 sierpnia

2003 roku do 20 czerwca 2007 roku w (...) Sp. z o.o. U. na stanowisku kierowcy ciągnika siodłowego, ponieważ brak jest określenia charakteru pracy według wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku, bądź określenia rodzaju wykonywanej pracy ściśle według pozycji i załącznika do ustawy o emeryturach pomostowych. Niezaliczony został również okres od 01 stycznia 2009 roku do 08 lutego 2017 roku w (...) Sp. z o.o. w R. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony z uwagi na brak zgłoszenia przez pracodawcę jako pracownika w warunkach szczególnych .

Wyrokiem z dnia 30 września 2020 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił odwołanie I. S. (1) od decyzji z dnia 17 kwietnia 2019 roku.

Sąd Okręgowy w Radomiu ustalił i zważył, co następuje:

I. S. (1), urodzony (...), w dniu 18 marca 2019 roku złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w R. wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej (wniosek – k. 1-2 akt ZUS).

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2019 roku, nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy prawa do dochodzonego świadczenia, ponieważ nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008 roku wnioskodawca nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą. Organ rentowy przyjął za udowodniony ogólny staż ubezpieczenia w wymiarze 36 lat, 4 miesięcy i 19 dni, w tym 34 lata, 6 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i 1 rok, 9 miesięcy i 25 dni okresów nieskładkowych, a także 9 lat, 4 miesiące i 2 dni pracy w warunkach szczególnych. Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresów pracy: od 23 sierpnia 2003 roku do 20 czerwca 2007 roku, ponieważ pracodawca w świadectwie pracy nie podał podstawy prawnej oraz nie określił charakteru pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku; od 01 stycznia 2009 roku do 08 lutego 2017 roku, ponieważ pracodawca nie zgłosił wnioskodawcy do ZUS jako pracownika zatrudnionego w warunkach szczególnych (decyzja – k. 37 akt ZUS).

Sąd Okręgowy wskazał, iż I. S. (1) w dniu 24 października 1979 roku uzyskał uprawnienia prawa jazdy kat. C i CE, w dniu 16 czerwca 1982 roku kat. D i w dniu 01 lipca 1999 roku kat. DE (prawo jazdy okazane przez wnioskodawcę w toku rozprawy w dniu 30 stycznia 2020 roku – zapis na płycie CD – k. 22).

W okresie od 18 stycznia 1980 roku do 19 lipca 1980 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) Zakładach (...) im. (...) W. w R. jako kierowca wozu strażackiego (umowy o pracę, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 28, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 22, 40).

W okresie od 25 sierpnia 1980 roku do 29 lutego 1984 roku I. S. (1) zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w K. Zakład w R. jako kierowca. Jeździł samochodem marki S. powyżej 3,5 tony i rozwoził towar do sklepów na terenie R. (umowa o pracę, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 30, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 22, 40).

W okresie od 23 sierpnia 2003 roku do 20 czerwca 2007 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w U. jako kierowca ciągnika siodłowego. Jeździł wówczas samochodami ciężarowymi marki D., S. o ładowności powyżej 25 ton i rozwoził po całej Europie owoce i warzywa (umowy o pracę, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 17, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 22, 40).

W okresie od 11 czerwca 2007 roku do 08 lutego 2017 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w R. jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Jeździł wówczas samochodami marki M., V., M. z naczepą o ładowności nawet 40 ton i woził po Polsce i Europie maszyny tj. suwnice, prasy, maszyny rolnicze, betoniarnie, beczki, konstrukcje stalowe, rury (umowy o pracę, zaświadczenie wykonywania prac w szczególnych warunkach w aktach osobowych – k. 13, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 22, 40, zeznania świadków M. S. i M. W. – zapis na płycie CD – k. 22).

W okresie od 25 lutego 2019 roku do 31 marca 2019 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) S.A. w W. jako młodszy operator autobusu lotniskowego, a od 01 kwietnia 2019 roku do 02 października 2019 roku jako operator autobusu lotniskowego. Autobusem wnioskodawca przewoził nawet 100 pasażerów w pozycji stojącej w obrębie lotniska między terminalem, a samolotem (kserokopia świadectwa pracy – k. 15, umowa o pracę, świadectwo pracy w aktach osobowych – k. 32, zeznania wnioskodawcy – zapis na płycie CD – k. 22, 40).

W świetle powyższych ustaleń, Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu.

Sąd I instancji powołał treść przepisu art. 4 i art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U.2018.1924) i wskazał, że z unormowania tego wynika, że przy nabywaniu prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy uwzględnieniu podlegają przypadające przed dniem 01 stycznia 2009 roku okresy pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, jednakże dotyczy to wyłącznie sytuacji spełnienia przez ubezpieczonego wszystkich pozostałych przesłanek określonych w art. 4, które muszą być spełnione łącznie. Zaznaczył, iż analiza przepisu art. 49 w/w ustawy prowadzi do wniosku, iż art. 49 w miejsce warunku z art. 4 pkt 6 wprowadza wymaganie, aby zainteresowany spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (01 stycznia 2009 roku) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04 grudnia 2013 roku, II UK 159/13). Zatem osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008 roku nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować, jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Innymi słowy, brak podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej takiemu ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze nie może być traktowany w ten sposób (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 kwietnia 2014 roku, III AUa 1045/13).

Sąd Okręgowy podkreślił, iż tylko łączne spełnienie wszystkich wymienionych wymogów warunkuje przyznanie świadczenia, zaś pominięcie co najmniej jednego z nich uzasadnia decyzję odmowną.

W tym względzie Sąd I instancji wskazał, iż poza sporem w sprawie pozostaje, że wnioskodawca urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, udowodnił wymagany 25 letni okres składkowy i nieskładkowy oraz osiągnął wiek emerytalny 60 lat.

Sprawą sporną pozostaje zatem czy wnioskodawca osiągnął wymagany 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych oraz czy wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po dniu 31 grudnia 2008 roku w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych, bądź posiada co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż z zeznań wnioskodawcy oraz świadków: M. S. (zatrudnionego w (...) Sp. z o.o. w R. w latach 2006-2019 jako kierowca samochodu ciężarowego) i M. W. (zatrudnionego w (...) Sp. z o.o. w R. w latach 1989-2016 jako kierowca samochodu ciężarowego) jednoznacznie wynika, że I. S. (1) będąc zatrudnionym w (...) Sp. z o.o. w R. w okresie od 01 stycznia 2009 roku do 08 lutego 2017 roku na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony wykonywał prace wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 z późn. zm.), w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, gdzie wskazano prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów.

Sąd I instancji zaznaczył jednocześnie, iż okres od 01 stycznia 2009 roku może być kwalifikowany jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze tylko w rozumieniu wykazu wskazanego w art. 3 ust. 1 lub ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony nie są w ogóle wymienione w załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych. W załączniku nr 2 w punkcie 9 wymieniono prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych, zaś w punkcie 10 prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r. wnioskodawca jednak takich prac nie wykonywał. Okres ten nie jest więc pracą w szczególnych warunkach, ani pracą w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

W okresie od 25 lutego 2019 roku do 31 marca 2019 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) S.A. w W. jako młodszy operator autobusu lotniskowego, a od 01 kwietnia 2019 roku do 02 października 2019 roku jako operator autobusu lotniskowego. Jednak i te okresy mogą być zakwalifikowane jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze tylko w rozumieniu wykazu wskazanego w art. 3 ust. 1 lub ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W załączniku nr 2 w punkcie 8 wskazano prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym. Do prac o szczególnym charakterze zaliczyć zatem można jedynie prace kierowców, ale w transporcie publicznym. Jak wynika zaś z zeznań samego wnioskodawcy przewoził on autobusem pasażerów jedynie w obrębie lotniska między terminalem, a samolotem, zatem nie były to prace w transporcie publicznym. Także pracodawca wnioskodawcy potwierdził, że nie wykonywał on w tym okresie pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż w związku z tym, że wnioskodawca po dniu 31 grudnia 2008 roku nie pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w myśl art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy, tym samym nie spełniał także przesłanki wskazanej w art. 49 pkt 3 w/w ustawy pomostowej.

Nawet bowiem gdyby uznać, że skarżący w okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. Zakład w R. od 25 sierpnia 1980 roku do 29 lutego 1984 roku, w (...) Sp. z o.o. w U. od 23 sierpnia 2003 roku do 20 czerwca 2007 roku, czy w (...) Sp. z o.o. w R. od 11 czerwca 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace wymienione w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze to prace takie nie są wymienione w załączniku nr 1 lub 2 do ustawy pomostowej. Skoro więc praca skarżącego wykonywana jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony nie odpowiadała kryteriom określonym w załączniku nr 2 poz. 10 do ustawy o emeryturach pomostowych, to wnioskodawca nie spełniał też przesłanek wymienionych w art. 3 ust. 1 tej ustawy. To z kolei powodowało, że skarżący, wbrew jego odmiennemu stanowisku zaprezentowanemu w odwołaniu, nie spełnił wymogu, o którym mowa w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, w związku z czym nie mógł skutecznie ubiegać się o prawo do wnioskowanego przez siebie świadczenia.

W związku z powyższym Sąd I instancji stwierdził, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki wskazanej w art. 4 pkt 6, ani art. 49 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku Sadu Okręgowego w Radomiu złożył wnioskodawca zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

1.art. 233 § 1 kpc poprzez pominięcie dowodu z dokumentu w postaci zaświadczenia wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 6.08.2018r. wydanego przez (...) sp. z o.o. oraz świadectwa pracy od tego podmiotu z dnia 16.03.1993r., zeznań Wnioskodawcy z dnia 14.09.2020r. (nagranie z rozprawy od 3:09) oraz zeznań świadka M. W. z 30.01.2020r. (nagranie z rozprawy od 27:27), z których to dowodów jednoznacznie wynika, że Pan I. S. (1)pracował

w (...) R. również w okresie od 16.04.1984r. do 17.09.1992r. jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, a który to okres zatrudnienia został całkowicie pominięty przez Sąd I instancji,

2.art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 3 ust. 1 i 3 i art. 4 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z pkt. 8 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych (wykaz prac o szczególnym charakterze) poprzez pominięcie dowodu ze świadectwa pracy z (...) sp. z o.o. z dnia 31.01.2019r., z którego wynika, że Wnioskodawca był zatrudniony w tym podmiocie w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca II stopnia w okresie od 20.07.2018r. do 31.01.2019r., a która to praca była pracą kierowcy autobusu w transporcie publicznym,

3.art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 3 ust. 1 i 3 i art. 4 ust. 6 ustawy o emeryturach pomostowych w zw. z pkt. 8 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych (wykaz prac o szczególnym charakterze) poprzez wadliwe przyjęcie, że praca w (...) S.A. nie była pracą w szczególnych warunkach lub w o szczególnym charakterze, w sytuacji gdy w podmiocie tym świadczył on pracę kierowcy autobusu, opisaną jako operator autobusu lotniskowego, która wbrew stanowisku Sądu I instancji była pracą kwalifikowaną jako praca kierowcy autobusu w transporcie publicznym.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, apelujący wnosił o:

- 1.zmianę zaskarżonego wyroku poprzez przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej,
- 2.zasądzenie od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, za instancję odwoławczą wg norm przepisanych,

ewentualnie

- 3.uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie co do kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy podlega oddaleniu.

Uzupełniając ustalenia poczynione przez Sąd pierwszej instancji w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego z okresu zatrudnienia od 20 lipca 2018 roku do 31 stycznia 2019 roku w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. , Sąd Apelacyjny uznał, że apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ogólnie rzecz ujmując, zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawca spełnia warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury pomostowej, o których mowa w ustawie z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1924) Stosownie do postanowień art. 4 powołanej ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku,
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,

6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast zgodnie z art. 49 prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 roku nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt. 1-5 i 7 i art. 5-12 ;

3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Z powyższych uregulowań wynika, że ustawa przewiduje dwa sposoby nabycia prawa do emerytury pomostowej - na zasadach określonych w art. 4 albo na zasadach określonych w art. 49.

W niniejszej sprawie bezspornym jest to, że wnioskodawca urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku, ukończył 60 lat, na dzień 1 stycznia 2009 roku (data wejścia ustawy w życie) ma staż ubezpieczeniowy wynoszący powyżej 25 lat. Z dniem 2 października 2019 roku rozwiązał również umowę o pracę.

Organ rentowy przyjął za udowodniony ogólny staż ubezpieczenia wnioskodawcy w wymiarze 36 lat, 4 miesięcy i 19 dni, w tym 34 lata, 6 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i 1 rok, 9 miesięcy i 25 dni okresów nieskładkowych, a także 9 lat, 4 miesiące i 2 dni pracy w warunkach szczególnych w okresach od 16 kwietnia 1984 roku do 17 września 1992 roku i od 11 czerwca 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku.

Z powyższych względów zarzuty apelacji odnośnie pominięcia dowodu z zaświadczenia wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 6.08.2018 r. wydanego przez (...) sp. z o.o. oraz świadectwa pracy dot. okresu pracy w szczególnych warunkach od 16 kwietnia 1984 roku do 17 września 1992 roku należy uznać za chybione.

Sąd Okręgowy zaznaczył, iż okres ten jest niesporny pomiędzy stronami podobnie jak okres od 11 czerwca 2007 roku do 31 grudnia 2008 roku.

Ponadto ze zgromadzonych w postępowaniu przed Sądem I instancji dowodów wynika, iż okresie od 18 stycznia 1980 roku do 19 lipca 1980 roku(6 miesięcy i 1 dzień) I. S. (1) zatrudniony był w (...) Zakładach(...)im. (...) W. w R. jako kierowca wozu strażackiego. Natomiast w okresie od 25 sierpnia 1980 roku do 29 lutego 1984 roku (3 lata 6 miesięcy 4 dni) I. S. (1) zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w K., w okresie od 23 sierpnia 2003 roku do 20 czerwca 2007 roku (3 lata 10 miesięcy i 27 dni) zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w U., w okresie od 11 czerwca 2007 roku do 08 lutego 2017 roku (9 lat 7 miesięcy i 28 dni) zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w R. jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Prace te są wymienione w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 z późn. zm.), w wykazie A, Dziale VIII, poz. 2, gdzie wskazano prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów. Tym samym wnioskodawca ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat.

Należy jednak zaznaczyć, że zakres prac uznawanych za pracę w szczególnych warunkach wymienionych w ustawie o emeryturach pomostowych nie jest tożsamy z zakresem takich prac, na które wskazuje ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i Rozporządzenie Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. o wieku emerytalnym pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. O ile bowiem

prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz prace kierowców ciągników są uznawane za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i odpowiednio Wykazu A, Działu VII poz. 2 Załącznika nr 1 do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r., to nie stanowią one prac wykonywanych w tych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W załącznikach do tej ostatniej ustawy zawężono znacznie wykaz prac świadczonych w szczególnych warunkach w porównaniu z wykazem zawartym w ww. rozporządzeniu z 1983 r., do jakiego odnosi się art. 32 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony oraz prace kierowców ciągników, o których mowa w Wykazie A, Dziale VII poz. 2 Załącznika nr 1 do rozporządzenia z 7 lutego 1983 r., nie zostały wymienione w załącznikach do ustawy o emeryturach pomostowych. Nie są więc pracami w warunkach szczególnych ani w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Apelacyjny podziela zatem stanowisko Sądu I instancji, iż skarżący nie wykazał, aby po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych pracował w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, a także nie posiada co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wbrew zarzutom apelacji, Sąd pierwszej instancji wyjaśnił w tym zakresie wszystkie istotne okoliczności sprawy, przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe oraz dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, które ocenił w granicach zasady swobodnej oceny dowodów i przy uwzględnieniu doświadczenia życiowego i zasad logicznego rozumowania w myśl art. 233 § 1 k.p.c. Według utrwalonego orzecznictwa sądowego, błędna ocena dowodów polega na wyprowadzeniu z dowodów wniosków nie dających się pogodzić z ich treścią oraz na formułowaniu ocen - bez rozważenia całości zebranego w sprawie materiału, a także ocen sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Do naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. dochodzi więc wówczas, gdy strona apelująca wykaże sądowi pierwszej instancji uchybienie podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów tj. regułom logicznego myślenia, zasadzie doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, gdyż w apelacji zaprezentowana została jedynie odmienna ocena stanu faktycznego sprawy.

Po dniu 31 grudnia 2008 roku do 8 lutego 2017 roku wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony wożąc maszyny tj. suwnice, prasy, maszyny rolnicze, betoniarnie, beczki, konstrukcje stalowe, rury , natomiast od 20 lipca 2018 roku do 31 stycznia 2019 roku I. S. (1) zatrudniony był w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na stanowisku kierowcy II stopnia, w okresie od 25 lutego 2019 roku do 31 marca 2019 roku wnioskodawca zatrudniony był w (...) S.A. w W. jako młodszy operator autobusu lotniskowego, a od 01 kwietnia 2019 roku do 02 października 2019 roku jako operator autobusu lotniskowego.

Słusznie Sąd Okręgowy przyjął, iż okresy te nie mogą być zakwalifikowane jako praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu wykazu wskazanego w art. 3 ust. 1 lub ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych. W załączniku nr 2 w punkcie 9 ustawy o emeryturach pomostowych wymieniono prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych, zaś w punkcie 10 prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r. Wnioskodawca jednak takich prac nie wykonywał. Natomiast w załączniku nr 2 w punkcie 8 wskazano prace kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym. Do prac o szczególnym charakterze zaliczyć zatem można jedynie prace kierowców, ale w transporcie publicznym. Jak wynika zaś z zeznań samego wnioskodawcy oraz zakresu obowiązków zawartych w aktach osobowych apelujący zarówno w (...) S.A. w W. jak i w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przewoził on autobusem pasażerów jedynie w obrębie lotniska między terminalem, a samolotem, zatem nie były to prace w transporcie publicznym. Także pracodawcy wnioskodawcy (...) S.A. w W. jak i w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. potwierdzili, że nie wykonywał on w okresach zatrudnienia u w/w pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu wykazu wskazanego w art. 3 ust. 1 lub ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych..

Ustawa z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym w art. 4 pkt 14 publiczny transport zbiorowy definiuje jako powszechnie dostępny regularny przewóz osób wykonywany w określonych odstępach czasu i po określonej linii komunikacyjnej, liniach komunikacyjnych lub sieci komunikacyjnej; natomiast z pkt u 5 wynika, że linia komunikacyjna jest to połączenie komunikacyjne na: a) sieci dróg publicznych albo b) liniach kolejowych, innych szynowych, linowych, linowo-terenowych, albo c) akwenach morskich lub wodach śródlądowych wraz z oznaczonymi miejscami do wsiadania i wysiadania pasażerów na liniach komunikacyjnych, po których odbywa się publiczny transport zbiorowy. Pkt 16) stanowi, że sieć komunikacyjna jest to układ linii komunikacyjnych obejmujących obszar działania organizatora publicznego transportu zbiorowego lub część tego obszaru. W świetle powyższego nie można uznać, iż wnioskodawca dokonując przewozu pasażerów pomiędzy Terminalem a pozycją parkowania samolotów wykonywał pracę kierowcy w transporcie publicznym, a tym samym zarzuty apelacji w tym względzie są chybione.

Ponieważ ubezpieczony nie wykazał, iż faktycznie po dniu 31 grudnia 2008 r., wykonywał pracę w szczególnych warunkach (w rozumieniu art 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach), należało również ustalić, czy nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do zastosowania art. 49 przywołanej ustawy.

Osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008 r. nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy "szczególnej" według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 13 marca 2012 r., II UK 164/11, OSNP 2013 nr 5-6, poz. 62.; z dnia 22 lipca 2013 r., III UK 106/12, z dnia 4 grudnia 2013 r., II UK 159/13;).

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Okręgowy trafnie uznał, iż wnioskodawca nie spełnia również przesłanek przyznania emerytury pomostowej w oparciu o art. 49 cytowanej ustawy, bowiem w dniu 1 stycznia 2009 r. nie posiadał 15 - letniego okresu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 1 powyższej ustawy, prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy. Natomiast ust. 3 cytowanego przepisu stanowi, iż prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się. Wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Apelacyjnego wnioskodawca nie spełnił warunków do przyznania prawa do emerytury pomostowej, zarówno na mocy art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, jak też w oparciu o art. 49 powyższej ustawy. Wnioskodawca po 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał bowiem prac w warunkach szczególnych, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej, zaś na datę 1.01.2009 r. nie wykazał 15-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy pomostowej.

W świetle powyższego zaskarżony wyrok jest prawidłowy, a apelacja podlega oddaleniu.

W oparciu o powołane przepisy oraz na mocy art. 385 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.